

Informacja techniczna:	Sposób oceny powierzchni posadzki w czasie wizji lokalnej
Numer	RZ-1/2010
Data wydania	02/2010

Podstawy niniejszej informacji technicznej

Niniejsza informacja techniczna służy ujednoczeniu sposobu rzeczoznawczej oceny powierzchni posadzki w przypadku zgłoszonych wad jej wyglądu.

1. Z zasady powierzchnię posadzki ocenia się w pozycji stojącej. W razie potrzeby (jeśli np. pomieszczenia użytkowane są przede wszystkim w pozycji siedzącej) w pozycji pochylonej w odległości co najmniej 1,00 m od powierzchni posadzki.
2. W czasie montażu, odbioru oraz rzeczoznawczej oceny powierzchni posadzki należy uwzględniać również światło przeciwne, które z powodu układu okien będzie również występować w czasie normalnego użytkowania posadzki.

Dostrzegalne wyłącznie pod określonym kątem nierówności/nieregularności, niewidoczne w takim samym stopniu pod innymi kątami nie mogą być podstawą zgłaszania zastrzeżeń, co do jakości wykończenia powierzchni posadzki.

3. W celu ustalenia przyczyn rzeczoznawca uprawniony jest do oceny dowolnej części powierzchni z najbliższej odległości, również z użyciem przyrządów (np. lupy, mikroskopu, lub innych urządzeń pomiarowych itp.).
4. Przy ocenie należy uwzględniać cechy typowe dla ocenianych wyrobów i materiałów oraz przeznaczenie pomieszczenia.
5. Ponieważ posadzka drewniana jest wykonywana przez parkieciarza w warunkach budowlanych, nie można do jej odbioru stosować kryteriów jakościowych takich jak w odniesieniu do fabrycznie lakierowanych mebli, czy paneli drewnianych.
6. W przypadku oceny odbiorowej wykonanego dzieła należy dodatkowo uwzględnić stopień nieregularności po/przy typowym umeblowaniu pomieszczenia.
7. Wartości podane w CEN/TS 15717 lub specyfikacjach technicznych nie są odpowiednimi kryteriami przy rzeczoznawczej ocenie nieregularności wykończenia powierzchni posadzki w postaci np. wtrąceń, zagłębień itp.
8. Zapisy zawarte w punkcie 2 powinny uwzględniać wszelkie ustalenia pomiędzy zlecającą a wykonawcą.